

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
- Homilia do pracowników Wodociągów Kieleckich

Bazylika Katedralna, 14 czerwca 2018 r.

1. Pozdrawiam was, bracia i siostry, w dostojnej katedrze kieleckiej, która od wieków jest symbolem harmonii i piękna naszego miasta, a jednocześnie jest miejscem świętym, gdzie od pokoleń oddajemy cześć Bogu Stwórcy, który w Jezusie Chrystusie w mocy Ducha Świętego kieruje swoje zbawcze orędzie do świata. W tym świecie człowiek jest partnerem Boga, bowiem jemu Bóg powierzył troskę o losy świata biblijnym przesłaniem: „czyńcie sobie ziemię poddaną”. Samo ludzkie życie jest darem, który trzeba niestrudzenie chronić przed różnymi formami degradacji.

Wszelka troska i dążenie do polepszenia świata – jak uczy Ojciec Święty Franciszek w encyklice *Laudato si* – wymaga dogłębnych zmian stylów życia, modeli produkcji i konsumpcji, utrwalonych struktur władzy, na których opierają się dziś społeczeństwa. Prawdziwy rozwój człowieka ma charakter moralny i pociąga za sobą pełne poszanowanie osoby ludzkiej, powinien być również ukierunkowany na świat przyrody i brać pod uwagę naturę każdego bytu oraz ich wzajemne powiązanie w uporządkowany system. Dlatego zdolność człowieka do przekształcenia rzeczywistości powinna być ciągle rozwijana na podstawie pierwotnego przeznaczenia rzeczy, wyznaczonego jej przez Boga (por. *Laudato si*, 5).

Pytanie, jakie papież zadaje światu: co dzieje się w naszym domu? – jest także pytaniem o wodę. Warto sięgnąć do lektury *Laudato si* w tej kwestii, gdzie kolejne akapity od 27 do 32 są refleksją nad znaczeniem wody w ludzkim życiu, a także wyzwaniem do budzenia świadomości, czym w naszym świecie jest woda. Woda to nie tyle problem samej przyrody, ile problem człowieka!

2. Pismo Święte czyni wiele odniesień do wody, która jest jednocześnie żywiołem i źródłem życia, znakiem oczyszczenia i uzdrowienia jak wody

Jordanu uzdrawiające Syryjczyka Naamana, czy kąpiel w sadzawce Siloe dająca zdrowie sparaliżowanemu. Woda zmieszana z krwią wypłynęła z boku Jezusa ukrzyżowanego, a chrzest jest kąpielą odradzającą do nowego życia w łasce. Jest symbolem Słowa, Ducha Świętego i samego Chrystusa (zob. MSB, s. 669-670). Także dziś liturgia sława niesie przesłanie o wodzie i jej życiodajnym znaczeniu, kiedy przyszedł długo oczekiwany deszcz (por. 1 Krl 18,41-46). Woda rozdarowała serce psalmisty Pańskiego, który widział ją jako Boży dar nawadniający ziemię, wzbogacając ją obficie, aby wydała oczekiwane błogosławione plony (por. Ps 65).

3. Dziś pytamy siebie, co dzieje się w naszym domu, jakim jest Polska, nasza ziemia świętokrzyska i nasze miasto? Jaka jest woda, jej jakość i jakie są jej zasoby? A może lepiej zapytać, co robimy, aby była ona życiodajnym źródłem dającym niepowtarzalne piękno świętokrzyskiej przyrodzie i satysfakcję jej konsumentom, kiedy w kranach dopływa do naszych domów i mieszkań?

Nie będę rozwijał wątku dotyczącego strategii wodnej, ale jeśli chcemy, aby woda była „wodą życia” potrzebna jest odpowiedzialność za jej gospodarkę, a nawet pewna kultura szacunku do wody, jej oszczędność i troska o jej jakość. Taki sens ma też nasze spotkanie na dzisiejszej Eucharystii, aby prosić Boga Stwórcę o łaskę życiowej mądrości i odpowiedzialność, wzajemną ludzką zgodę i sprawiedliwość (por. Mt 5,20-26), o rzeczywisty szacunek do świata przyrody, a szczególnie do wody.

Zakończę słowami Ojca Świętego Franciszka, który w encyklice *Laudato si* pisze: „Ponieważ wszystkie stworzenia są ze sobą powiązane, każde z nich musi być doceniane z miłością i podziwem, a my wszyscy, istoty stworzone, potrzebujemy siebie nawzajem” (LS 42). Amen!